

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Esse aliquibus solatium, inter suos mori, sed & illis, non sine causa, negari Et quas benedictiones Abraham extra patriam suam acceperit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Luc. 4. 25.

IV

que dicetis mihi hanc similitudinem: *Medice, cura te ipsum: quanta audiimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua.* Sed respondit, morem esse, ut plerumque homines, & hominum facta domi non sint accepta, immò contemnantur, quæ alibi sunt grata & meliùs collocantur. Quod etiam confirmat duobus exemplis, dum ait: *In veritate dico vobis, multa viduæ erant in diebus Elia in Israël, quando clausum est calum annis tribus, & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidonia, ad mulierem viduam. Et multi leproserant in Israël sub Eliséo Propheta, & nemo eorum mundatus est, nisi Naaman Syrus.* Quemadmodum ergo olim propter Iudæorum incredulitatem, neq; Elias ad ullam Iudæam viduam missus fuit, neque Eliséus ullos Iudæorum leprosos curavit, ita neque ipse Christus voluit in patria homines tunc curare: miracula enim illius maiorem habuerunt, apud externos, fidem atque autoritatem. *Cur igitur, inquit in eum locum S. Ambrosius, non curabat fratres, non curabat ciues, non sanabat Propheta consortes; cum sanaret alienos sanaret eos, qui obseruantiam legis, & religionis consortium tum habebant; nisi quia voluntatis est medicina, non gentis, & diuinum munus votis eligitur, non natura iure defertur? Discite, Christiane, rogare, quod cupias impetrare; fastidiosos viros celestium profectus munerum non sequuntur. Multorum quoque aliorum insignium virorum familiaritas gignit domi fastidium; notitia, apud alienos admirationem.*

VIII.

Gen. 50. 24.

Gen. 49.

Gen. 12. 1.

Verum est, non solùm nobis nati sumus, ortusq; nostri partem patria vendicat, partem amici; & quidam dicebat, *Patria nihil dulcius, nihil charius in vita esse debet. Nullus locus est domestica sede incundior. Chari sunt liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium charitates patria una complexa est, pro qua quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus?* Ita planè est, & nonnullis solatium est, in suorum manus animam effundere: atque cum suis maioribus sepeliri. Quod petiuit & Ioseph, & pater eius Iacob, cui magno solatio fuit, habere præsentis filios, illisq; vltimùm valedicere. Sed sæpe etiam Deus amicissimis suis hoc beneficium non concedit, ut maius largiatur. Vnde dixit ad Abram: *Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de do-*

mo

mo patris tui, & veni in terram, quam monstrabo tibi. Faciamq; te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, & erisq; benedictus. Evocatus igitur Abram è patria sua Chaldaea in Chanaan, hoc est, è media Chaldaeorum infidelitate, varias benedictiones est consecutus. 1. Factus pater & princeps magnæ gentis, instar stellarum, & arenæ maris multiplicatæ: *Faciam te in gentem magnam.* 2. Frugum diuitiarumq; copia: *Et benedicam tibi.* 3. Nominis celebritate & gloria: *Et magnificabo nomen tuum.* 4. Complexione omnium bonorum: *Erisq; benedictus.* 5. Etiam benedictione amicorum: *Benedicam benedicientibus tibi.* 6. Maledictione inimicorum: *Maledicam maledicentibus tibi.* 7. Omnium gentiû benedictione: *In te benedicentur omnes generationes terra,* quia ex te descendet CHRISTVS, in quem credentes omnes gentes justificabuntur, fientq; amici, & filij DEI, indeq; hæredes regni cælestis. Ita enim Abram per CHRISTVM Filium suum pater factus est omnium fidelium & electorum. Quæ est spiritualis & maxima benedictio. Has omnes benedictiones consecutus est Abram, quia, DEO vocante, exiuit è patria sua, de Vr Chaldaeorû.

Similes benedictiones vidimus multas in ijs, qui ne hæretici fieri cogerentur, exierunt de patria sua, vel ad illam non redierunt, alibi ad Religionem Catholicam conuersi, & idcirco, qui domi in sordibus jacuissent, peregrè floruerunt, sibi & alijs vtilis. *Magno animo nos,* ait Seneca, *non vnius vrbs mœnibus clausimus, sed in totius orbis commercium emisimus; patriamq; nobis mundum professi sumus, ut liceret latiore virtuti campum dare.* Nempe κοσμοπολίται sumus, non vni vrbi, sed toti orbi nati. Vbi DEVS est, nullo loco illi non possumus vel viuere vel mori. Alexander Magnus nobis est imitandus, qui Persis deuictis, Macedonibus matrimonio junxit Persides puellas; tum enim vniuersis mandauit, *ut Mundum pro patria, castra pro arce, bonos pro cognatis, malos pro peregrinis agnoscerent.* Eiusdem sententiæ fuit S. Augustinus, cuius hæc sunt: *Omnis, qui ad supernam pertinet ciuitatem, peregrinus est Mundi: & dum temporali vititur vita, in patria viuit aliena; vbi inter multa illecebrosa, & multa fallacia, DEVM nosse, & amare paucorum est.* Hinc non curant Sancti, vbi, sed quo modo viuant. Hinc Pontius in vita S. Cypriani,

Gal. 6. 16.

IX.

Senec. lib. de
Tranquill.
cap. 3.

Plutarch. in
Alexand.

S. Augustin.
in sentent.
sent. 17.